

виникає проблема в повному і своєчасному забезпеченні ними студентів. Читальні зали бібліотеки університету не справляються з цією проблемою. Тому ми вважаємо, що навчально-методичні кабінети (лабораторії) випускаючих та профілюючих кафедр університету повинні мати хоча б один примірник законодавчих та нормативно-правових актів, що регламентують бухгалтерський облік, звітність, оподаткування тощо. Ці документи використовувалися б як для проведення практичних занять, так і для самостійної роботи студентів з вивчення дисципліни.

В. П. Кукоба, ст. викладач

СУЧАСНА ВІДЕОТЕХНОЛОГІЧНА ПЛАТФОРМА ПОДАЛЬШОЇ ВІРТУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У КЛАСИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Науку і освіту завжди вважали системами, що породжують і упорядковують знання. Але якщо породження знання персоніфіковане, то його упорядкування конвенціалізоване, тому що знання кристалізуються в різноманітних контекстах професійного спілкування.

Освіта, побудована на вітчизняних ідеях і традиціях, завжди буде відповідати завданням національного розвитку. Технічні або організаційні форми такої освіти можуть бути різні, часом зовсім незвичні та слабо уявні у своїх проявах. Однак результат, який одержують у кінцевому рахунку освіти людини, визначається не стільки формами навчальної діяльності, у тому числі і дистанційними, скільки базовим філософським змістом, на якому будується навчальний процес.

Новим явищем сучасної культури стали глобальні комунікації, що дозволяють швидко переборювати час і відстань, багаторазово збільшуючи число учасників спілкування. У появі радіо, телебачення та мережі Інтернет вбачається певна логіка соціального розвитку — підвищення ефективності елементів індивідуальної творчості у кожній сфері професійної діяльності. Віртуальна комунікація в епоху надчіткого телебачення є черговим стрибком якісних змін у суспільстві. При цьому подальша віртуалізація комунікацій, тобто індивідуальність учасників комунікації розмивається, а іноді замінюється аватаром.

У найбільш загальному вигляді під віртуальною освітою ми розуміємо процес і результат взаємодії суб'єктів і об'єктів освіти,

супроводжуваний створенням віртуального навчального простору, специфіку якого визначають саме дані об'єкти і суб'єкти. Існування віртуального навчального простору поза комунікацією викладачів, студентів і навчальних об'єктів неможливе. Іншими словами, віртуальне навчальне середовище створюється тільки тими об'єктами і суб'єктами, що беруть участь у навчальному процесі, а не аудиторіями, навчальними посібниками чи технічними засобами.

Віртуальна освіта не зводиться тільки до дистанційних телекомунікацій. Вона може відбуватися у звичайній очній взаємодії викладачів, слухачів і досліджуваних об'єктів. Дистанційні технології дозволяють розширити можливості очної освіти, збільшивши взаємну доступність студентів, педагогів, фахівців, а також інформаційних масивів і, що особливо специфічно, — віртуальних навчальних об'єктів. Основна ж мета віртуальної освіти, як і освіта людини взагалі, — це виявлення і досягнення людиною свого призначення в реальному світі, що об'єднується з його віртуальними та іншими можливостями.

Сучасні технічні досягнення у галузі візуальних комунікацій дозволяють значно збільшити інформативність навчального процесу. Використання комп'ютерного моделювання та відеокombiнування дає змогу викладачу оживляти застигли статичні форми понять і категорій, демонструвати логіку побудови теоретичних класифікацій та прикладних рішень, показувати у прискореному русі латентні процеси тощо. Великоформатний плазменний екран дозволяє відображати об'єкти у їх натуральну величину, що створює умови для віртуальної участі слухачів у реальних, але таких, що знаходяться на великій відстані, виробничих процесах. При цьому залишається можливість багаторазового, навіть сповільненого, повтору подій, які були показані.

Сучасні технології відеоілюзій вже широко відомі й достатньо відпрацьовані фахівцями. Не менш розвинута і комунікаційна база віртуального представлення будь-яких об'єктів та процесів. І ця база може вже широко використовуватись навчальними закладами. Вже не потрібні великі спеціалізовані зали для створення телепрограм — достатньо невеликої кімнати. Нема потреби у товстих кабелях і великих антенах — їх замінили надтонкі волоконно-оптичні кабелі і малогабаритні мобільні супутникові антени.

За допомогою волоконно-оптичних кабелів велику кількість студентів, розміщених у невеличких аудиторіях, що можуть знаходитись навіть у різних будинках, можна залучити до віртуальної лекції провідного науковця. При цьому, лектору не завжди

буде потрібно приїздити до університету — відеостудію можна створити прямо на його робочому місці або вдома. Використання нових відеотехнологій дозволяє знизити витрати на залучення до навчального процесу іноземних викладачів, яким на потрібно приїздити з-за кордону. Крім того, можна заробляти додаткові кошти на навчанні іноземних студентів хоча б Китаю або Індії без відрядження до цих держав провідних професорів університету.

І хоча віртуальне навчання ніколи повністю не замінить традиційну форму навчання, безпосереднє спілкування викладача з аудиторією, однак, значну частину знань при бажанні та умілому використанні сучасних технічних засобів слухачі можуть отримувати на відстані від бібліотек і лекційних аудиторій. Технічна, комп'ютерна та процедурна складова віртуального навчального процесу утворюють міцну відеотехнологічну платформу для підготовки фахівців високої кваліфікації у класичному університеті.

Н. М. Лисенко, канд. екон. наук, доцент
кафедри обліку в промисловості

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ОБЛІК І АУДИТ» З ВИКОРИСТАННЯМ МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО ДОСВІДУ

Процес реформування бухгалтерського обліку в Україні на основі впровадження принципів МСБО та комп'ютеризації супроводжується підвищенням вимог до рівня сучасної професійної підготовки фахівців з обліку і аудиту в Україні. Невипадково серед підприємців поширений вираз: «бухоблік — це мова бізнесу» і її слід сумлінно вивчати, якщо прагнеш до справжнього успіху. Ці обставини обумовлюють вітчизняний попит на бухгалтерів і аудиторів високої якості підготовки. Свідченням цього є і Указ Президента України «Про зміцнення фінансової дисципліни та запобігання правопорушенням у бюджетній сфері» від 25.12.2001 року № 1251/2001, яким передбачається розробка законопроекту щодо проведення обов'язкової сертифікації головних бухгалтерів (керівників фінансових служб), головних розпорядників коштів державного бюджету або осіб, на яких покладено виконання їх обов'язків, з метою підвищення професійних вимог до зазначених осіб стосовно ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності.